

“El bipartidisme és dolent i innoble”

Marisol Ramírez (Palma, 1970) és la cap de llista de la coalició EU-Verds al Congrés espanyol per les Balears.

Un ciutadà d'esquerres, per què hauria de votar EU-Verds i no el PSOE?

—Perquè oferim i som esquerra reformada. Esquerra com pertoca. No som radicals; el que volem és que no es tudin els doblers públics. No regalem res pel vot, oferim ideologia clara i compromís amb una gestió acurada dels doblers públics. Per exemple, actualment es destinen 63 milions d'euros a despesa d'armament: hi ha ningú d'esquerra que hi estigui d'acord? Fins i tot dubt que a molts de centre i de dreta els sembli bé. Això no és fer demagògia. S'inverteix més en armament que no en educació. Nosaltres volem redistribuir la despesa pública.

—Quin és l'eix més important del programa?

—Canviar el sistema d'inversió i de finançament. Que s'inverteixi en allò que de veritat afecta el ciutadà i que li millora la vida. En educació, en sanitat, en un salari mínim interprofessional mensual de 1.100 euros, a millorar els sous dels treballadors públics —com els de justícia, que fan vaga—, que en molts casos cobren molt poc... Això és fer política d'esquerra. No radical, sinó d'esquerra normal, no és res de nou.

—Heu fet molt d'esment al finançament, com els nacionalistes.

—La qüestió no és el què sinó el per què. Mentre els uns demanen per a tenir més diners i no canviar el sistema, nosaltres volem el concert econòmic per a canviar el sistema de distribució dels diners públics a les Balears en el sentit que he explicat abans, igual que a tot l'estat. Això mateix cal dir de

les transferències autonòmiques. Han de ser clares i servir per a millorar la vida de la majoria de la gent. No únicament, com fins ara, han de servir els interessos dels de sempre. Per exemple, a les Balears tenim un greu problema amb els accidents laborals i ells trobem que la inspecció de treball no depèn d'aquí sinó del govern de Madrid; això és un absurd.

Per una altra banda, la coincidència del nostre programa amb els nacionalistes, en aquest aspecte del finançament, no és estrany, perquè nosaltres tenim una visió en alguns aspectes igual i fins i tot més agosarada que no ells. La nostra proposta sobrepassa en molts aspectes la dels nacionalistes, perquè volem un canvi d'estat profund.

“En molts aspectes, la nostra proposta sobrepassa la dels nacionalistes”

—Sembleu un poc crítica amb la coalició nacionalista Unitat per les Illes.

—No la puc comprendre des de cap punt de vista. Intenta patrimonialitzar el nacionalisme, tot i que la nostra proposta és més nacionalista que la seva. És una candidatura que em pareix una deslleialtat cap a allò que significà Progressistes el 2004 (PSM, EU, Verds i ERC) i el Bloc. Però el PSM s'ha estimat més d'anar-se'n cap a UM, que és un partit de dreta. No ho entenc. És una equivocació terrible perquè el nacionalisme, sense ser d'esquerra, només és mercantilisme, doblers pels doblers... El senyor Sampol es creu el *llanero solitario*, cosa que fa molt de mal al nacionalisme d'esquerra, però és la seva opció.

—Hi haurà Bloc, després de les eleccions?

—No ho sé. La meua missió és ser la candidata d'EU-Verds. De tota manera, és obvi que el PSM ha traït el Bloc. Jo esper que el Bloc continuï endavant, però són els que l'han traït que hauran de rectificar.

—Quines expectatives té EU-Verds?

—Molt bones, perquè tenim molt d'ànim. Quan vaig acceptar de ser candidata, el panorama que hi vaig trobar era de desànim, després de la ruptura del Bloc. Tanmateix, hem sabut capgirar la situació i aprofitar les oportunitats que ens presenta el fet de tenir una coalició (EU-Verds) d'esquerra de veres, transformadora, que parli clar. Això és el que fem i sincerament crec que tenim possibilitats d'obtenir l'escó o, si més no, d'ajudar clarament Izquierda Unida-Iniciativa per Catalunya a tenir el 5% de vots a tot Espanya per poder formar grup parlamentari, amb l'objectiu que, primer, el PP continuï a l'oposició i, en segon lloc, forçar el nou govern a fer una política d'esquerra de veres gràcies a la nostra força. Per primera vegada, nosaltres som el vot útil per a aquell ciutadà que se sent de veres d'esquerra.

—Com valoreu el govern Zapatero?

—Va començar bé. La política resultant del suport d'IU al PSOE funcionà molt bé al principi de la legislatura. Per exemple, amb la sortida de les tropes de l'Iraq, que va ser una condició de Gaspar Llamazares per votar la investidura. O amb la llei de dependència, que la demanà IU; el PSOE, molt tebi, només volia un pla, sense rang de llei, i IU hi insistí: volem llei. I hem tingut llei. I com això, tantes altres coses. Tanmateix, a mitja legislatura hi hagué el viratge de Zapatero cap al centre, i aquí va aparèixer el descens: el PSOE votà dues vegades contra la reforma de la llei d'avortament, féu la reforma fiscal perquè els qui tenen societats, tants d'impostos... Són exemples d'aquest viratge al centre que no ens agrada i que cal corregir amb la nostra força.

—El bipartidisme creixent, quin espai deixa a l'esquerra del PSOE?

—És evident que el PSOE no ens en vol deixar gens. La qual cosa és una equivocació, perquè li seria més fàcil de governar amb el nostre suport. Podria fer coses que tot sol no podrà fer mai, ni tampoc pactant amb la dreta nacionalista com CiU. Per això cal enfortir el nostre espai i augmentar vots. Perquè sigui possible una coalició entre PSOE i IU-IC. Perquè, al cap i a la fi, el bipartidisme és dolent i innoble.

Miquel Payeras

Antonio Montalbán opta a repetir l'escó que EUPV va obtenir el 2004 en la figura d'Isaura Navarro. Un diputat que va permetre, amb els dos d'IU i els dos d'ICV, de fer grup parlamentari.

“El perfil d'Esquerra Unida serà més nítid”

Antonio Montalbán, ex-secretari general de CCOO al País Valencià i ex-regidor d'EUPV a València, encapçala el partit de Gaspar Llamazares en aquesta circumscripció. Diu que l'escissió d'Iniciativa “no tindrà cap incidència” i és considera un “defensor radical de les polítiques d'esqueres”.

Quins objectius us heu marcat, en cas d'aconseguir representació?

—N'hi ha un de ben important: que totes aquelles dones que de Vinaròs a Oriola han estat tota la vida treballant en magatzems de fruita, en feines de temporada, tinguen dret a una pensió contributiva. Avui no hi tenen dret, una injustícia que no passa a cap país del nostre entorn. No pot ser que un ésser humà treballa trenta anys i no puga acreditar les mensualitats que li exigeix la llei. A més, si els nostres vots [IU-ICV] són necessaris per a la investidura presidencial, la primera exigència serà que es reforme la llei electoral. No

pot ser que uns vots valguen més que uns altres.

—**Circumscripció única?**

—L'objectiu últim seria aquest, com a mínim a les comunitats autònomes. Evitaríem que hi haguera províncies amb tres diputats garantits, mentre a València o Alacant, amb molta més població, el preu de l'escó és molt més elevat. No pot passar allò que va passar a les últimes eleccions municipals de València: a Rita Barberà, cada regidor li costa 12.000 vots, però Esquerra Unida, amb 20.000 i escaig, no en té cap.

—**Penseu que IU-ICV ha marcat prou distància amb Zapatero?**